

6 Ιουλίου 2020

Είπε η αμμάς Συγκλητική...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ἡ
ἈΓΙΑ

ΣΥΓ
ΚΛΗ
ΤΙ
ΚΗ

Οσία Συγκλητική (έργο του Ράλλη Κοψίδη).

Εκείνους που πλησιάζουν προς τον Θεό στην αρχή τους περιμένει αγώνας και πολύς κόπος, ύστερα όμως χαρά ανείπωτη.

Γιατί όπως ακριβώς αυτοί που θέλουν να ανάψουν φωτιά στην αρχή καπνίζονται και δακρύζουν και μόνον τότε κατορθώνουν αυτό που γυρεύουν να κάνουν γιατί βέβαια λέει πως ο Θεός μας είναι φωτιά που κατατρώνει έτσι κι εμείς πρέπει να ανάψουμε μέσα μας τη θεία φωτιά με δάκρυα και πόνους.

Είπε πάλι· Καθώς τα πολύ ισχυρά φάρμακα διώχνουν τα δηλητηριώδη ερπετά, έτσι και η προσευχή μαζί με τη νηστεία εξαφανίζει τους πονηρούς λογισμούς.

Είπε επίσης· Μη σε ξεγελάσουν, εξαιτίας μάταιας ευχαρίστησης, οι απολαύσεις των πλουσίων κοσμικών πως τάχα χρειάζονται σε τίποτε. Εκείνοι βέβαια εκτιμούν τη μαγειρική τέχνη, εσύ όμως νηστεύοντας, με τα λιτά φαγητά θα ξεπεράσεις την αφθονία των τροφών τους. Γιατί λέει. 'Αυτός που ζει μέσα στις απολαύσεις περιφρονεί το μέλι'. Μη χορτάσεις ψωμί και να μη λαχταρήσεις το κρασί».

Ρωτήθηκε η μακαρία Συγκλητική για το αν η ακτημοσύνη είναι τέλειο αγαθό.

Είπε λοιπόν· Είναι πάρα πολύ καλό για εκείνους που το μπορούν. Γιατί αυτοί που την αντέχουν μπορεί να θλίβονται βέβαια εξωτερικά, η ψυχή τους όμως νιώθει ανάπαυση.

Και όπως τα γερά ρούχα πλένονται μόνον καθώς χτυπιούνται και στίβονται δυνατά, έτσι και οι δυνατές ψυχές με την εκούσια φτώχεια δυναμώνουν ακόμη περισσότερο».

Είπε πάλι· Αν ζεις σε κοινόβιο, κοίταξε μη φύγεις γιατί θα ζημιωθείς πολύ. Όπως ακριβώς όταν σηκώνεται από τα αυγά της η κλώσσα, αυτά γίνονται τελικά κλούβια και άκαρπα, έτσι και του μοναχού η τής μοναχής, που τριγυρνά από το ένα μέρος στο άλλο, παγώνει και τέλος νεκρώνεται η πίστη.

Είπε πάλι· Αυτοί που με κόπους και κινδύνους στη θάλασσα συγκεντρώνουν υλικό πλούτο, έστω και αν έχουν κερδίσει πολλά, ορέγονται ακόμη περισσότερα. Και δεν θεωρούν πολύτιμο ό,τι κι αν έχουν, αλλά ορμούν αναλογιζόμενοι εκείνα που δεν έχουν.

Ενώ εμείς ούτε και από τα ποθούμενα κατέχουμε τίποτα, αλλά ούτε και λαχταρούμε να αποκτήσουμε κάτι για χάρη της θεοσέβειας.

Από το βιβλίο του Δημητρίου Τσάμη, «Μητερικόν, Διηγήσεις και βίοι των αγίων μητέρων της ερήμου ασκητριών και οσίων γυναικών της ορθοδόξου εκκλησίας», των εκδόσεων Πουρναράς.